

02

G
A

Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
SLUŽBA DRŽAVNE BEZBJEDNOSTI
SEKTOR SDB TUZLA

Broj: 15-47/96
Dana: 8.1.1996. godine

Z A P I S N I K

GRADJANIN: MUSTAFIĆ HUSEJN, sin Dauta i Alić Haše, rođen 16.1.1963. godine u selu Pribidoli, opština Srebrenica, JMB 1601963183124, stalno nastanjen u Podševarima bb, ima završenu osnovnu školu, prije rata bio zaposlen kao fizički radnik u fabrici stolica u Zelenom Jadru, opština Srebrenica, po nacionalnosti Bošnjak - Musliman, državljanin R BiH, udovac. otac jednog djeteta, od 24.12.1995. godine nastanjen u živinicama u kolektivnom smještaju u naselju Višća, je dana 2.1.1996. godine ovlaštenim službenim licima dao slijedeću

I Z J A V U

Početak jula 1995. godine bio sam kao pripadnik ARBiH na linijama razgraničenja u Ljubisavićima, opština Srebrenica u pratećem vođu 282. brigade čiji je komandant bio Dudić Ibro.

Tada smo od Ibri dobili obavijest da su u pomoć četnicima došli pripadnici paravojne formacije "Drinski vukovi", te da moramo biti oprezni. "Vukovi" su nas narednih dana žestoko napadali pucajući po nama iz raznih vrsta orudja i oružja i dovikivali nas, govoreći da nas napadaju naizmjenično sa Rusima. Pripadnici UNPROFOR-a, odnosno Holandskog bataljona nisu ništa poduzimali na zaštiti civilnog stanovništva na tom prostoru. Narednih dana četnici su ponovo jako napadali Ljubisaviće i Biljeg, opština Srebrenica, iz pravca Zelenog Jadra i Bukove Glave, opština Srebrenica, kao i sa jakim granatiranjem iz pravca Jase nove, opština Srebrenica. Isti dan, na naše položaje s ledja došao je četnički tenk iz pravca Bukove Glave, što znači da je

MUSTAFIĆ HUSEJN

00401647

morao proći pored punkta UNPROFOR-a u Biljegu. Do 11.7.1995. godine četnici su nas stjerali u Srebrenicu i civili su se povukli do bolnice, odnosno do UNPROFOR-a u krug fabrike Ve-zionice.

11.7.1995. godine iz Srebrenice sam krenuo u proboj prema slobodnoj teritoriji Tuzle, jer su četnici zauzeli Srebrenicu koja je bila pod zaštitom UNPROFOR-a, odnosno holandskog bataljona. Zborno mjesto okupljanja bilo je selo Šušnjari, opština Srebrenica, odakle smo 12.7.1995. godine, poslije ponoći, nakon dogovora krenuli u pravcu Tuzle. Nakon 1-2 km došlo je do razbijanja kolone jer su četnici pucali po koloni iz raznog pješadiskog i artiljerijskog naoružanja. Tom prilikom su četnici bacali i razne hemijske otrove što je kod prisutnih u koloni izazvalo različite nekontrolisane reakcije. Jedni su bili tužni, veseli, zatim su neki plakali, vrištali, sa sebe skidali odjeću i predavali se četnicima i drugb. Tu su četnici pobili ^{oko} stotine civila. Na istom mjestu sam se odvojio od kolone zajedno sa Osmanović Šihranom, sin Uzeira, rodom iz Podševera, opština Srebrenica, koji je prešao na slobodnu teritoriju i Ramić Omerom, rodom iz Podkorjena, opština Srebrenica. Nas trojica smo krenuli prema Kravici, opština Bratunac, gdje su nam se na putu pridružila još 4 lica m/n čijih se imena ne sjećam. Na tom putu prema Kravici vidjeli smo dosta ubijenih i izmasakriranih muških leševa - civila Bošnjaka, od kojih smo neke prepoznali, ali samo iz vidjenja. Takodjer smo vidjeli dosta teško ranjenih lica m/n čija imena ne znam, a koji su bili na umiranju. U grupi od nas 7 bio je i moj amidja Mustafić Osmo, sin Husejna, star oko 42 godine, rodom iz Podševera, opština Srebrenica, koji se na putu do Kravice izdvojio iz kolone, bio je u teškom psihičkom stanju zbog hemijskih otrova i za njegovu dalju sudbinu ne znam ništa.

Idući dalje u pravcu slobodne teritorije priključivali su nam se druga lica m/n, jedni su se odvajali, a nekim grupama se i mi priključivali, kao npr. na Boljkovici, opština Zvornik, gdje smo zatekli više stotina civila. Sa Boljkovice sam se zajedno sa Mehić Salkom, rodom iz Gladovića, opština Srebrenica, Delić Nežinom, iz sela Osmače, opština Srebrenica, izdvojio iz te

MUSTAFIĆ HUSEJN

00401648

velike skupine, povukli se 1 km nazad i sreli grupu od pet Bošnjaka i nakon kraćeg razgovora sa njima krenuli u dalji proboj. Međutim, odmah po našem odlasku od njih četnici su iz zasjede zapucali i pobili ih svu petoricu, a od kojih je meni poznat jedino Muhić Fadil, rođen 1963. godine u selu Trubari, opština Srebrenica.

U svom proboju iz četničkog okruženja ja, Delić Nezir i Mehić Salko, stigli smo do Karakaja, opština Zvornik, odnosno do pravoslavnog groblja u Karakaju. Tu smo sišli na asfalt, Nezir se uspio domoći rijeke Drine i neznam da li ju je uspio preplivati, a ja, pošto neznam plivati, zajedno sa Mehić Salkom pokušao sam preko željeznog mosta u Zvorniku da predjem na teritoriju Srbije. Međutim, tu smo oba uhapšeni 25.7.1995. godine od strane vojnog policajca i privedeni u kasarnu, odnosno fabriku Vezionice u Karakaju kod Zvornika. Istog dana, nas oko 20, neki su bili ranije uhapšeni, prebačeni smo u logor Batković u Bijeljini, gdje smo radili na teškim fizičkim poslovima, pretežno na planini Majevidi. U Batkoviću nas je sa područja Srebrenice, Zvornika, Višegrada, Vlasenice i Bratunca bilo između 160 i 170. Razmijenjen sam 24.12.1995. godine na području Sočkovca, opština Gračanica, zajedno sa još 131 licem bošnjačke nacionalnosti.

Nemam više šta da izjavim, slušao sam diktat izjave u čijoj sam formulaciji i sam učestvovao. Uistinu je unešeno sve kako sam rekao, te je prihvatam kao svoju i spreman sam da je potvrdim pred bilo kojim sudom ili drugom nadležnom institucijom.

GRADJANIN:

MUSTAFIĆ HUSEJN
Mustafić Husejn

ZAPISNIČAR:

B. J. Jovanović

OVL. SL. LICA

Muhić Fadil

Fuković Erad

00401649